

Viața adevărată este creație continuă

Camus spunea în plină glorie a existențialismului că cea mai importantă problemă filosofică este dacă omul se sinucide sau nu. Perspectiva lui nu era justă – căci venea din tenebrele unui punct de vedere care nu recunoștea prezența lui Dumnezeu, de aceea și ajungea la concluzia că trăim într-o realitate absurdă, iar singura noastră șansă este demnitatea de a rezista și de a ne păstra această demnitate chiar în condițiile absurdului.

Totuși el avea cumva dreptate provocându-ne să acordăm atenție întrebării dacă optăm pentru a distruge sau pentru a crea. Căci, iată, în cel mai adânc sens metafizic, sinuciderea înseamnă autodistrugere și negare absolută.

Când își ia viața, un om se anihilează pe el însuși, deși nu s-a creat pe el însuși. Este un abuz asupra Creației înseși. Fiecare om își este propriul dar primit de la Dumnezeu, însă nu-și aparține în sensul materialist al consumerismului care spune – am dat banii pe lucrul acesta, este al meu, fac ce vreau cu el.

Acest fapt sună a paradox – sinucigașul se autodistruge, deși nu-și aparține, omul se poate crea, deși este deja creația Supremului Absolut.

A distruge este impulsul orb al materiei care, fără geometria actualizată a centrului, se destramă. De aceea orice act lipsit de Dumnezeu (asumat la nivel de conștiință, nu doar implicit, ca omniprezență a sacralului fie și în profan) este în fapt supus entropiei și ne condamnă la haosul care aduce iluzie și suferință.

Mișcarea centrifugă este tendința materiei și a psihicului care țin ochii închiși în fața sacralului. Fără forța acestuia de coagulare nu există decât risipire.

Un alt paradox iese la lumină când contemplăm până în miezul adevărului: ce înseamnă a distruge? Este negația, opusul ireconciliabil al acțiunii de a crea. Dar a distruge nu se rezumă la a sfărâma, a deconstrui, a dezmembra o structură.

Cum nu există nimic static în Manifestare, a fi pasiv înseamnă deja a distruge. Căci cine nu urcă – în această lume a dualității – sigur coboară. Cine nu-și asumă total propria modelare, fără nicio îndoială este într-un proces de dezintegrare.

Singurul echilibru posibil este cel dinamic. Pentru a fi siguri că nu ne autodistrugem – la fel cum se degradează casele când sunt abandonate și încep să se surpe – avem nevoie să participăm intens la propria devenire, căci prin creație ne manifestăm privilegiul asemănării cu Dumnezeu. El este Atotcreatorul, așadar, alcătuiți după modelul Lui, cu cât suntem noi înșine mai creatori, cu atât Îi semănăm mai mult.

În lumea materială, viața adevărată este creație continuă, este triumful perpetuu asupra forței de gravitație care tinde să ne aplatizeze, să ne țină captivi în densitatea întunecată. Asumându-ne creația lăuntrică răspundem la darul făcut de Dumnezeu, Îl întâlnim cu adevărat și Îl facem prezent, participând la demiurgia Lui.

Aurea Mutulescu

59.

64.

24.

27.

SPIRITUALITATE

- 16 Practica atentă, corectă, sistematică și perseverentă a anumitor ramuri yoga în mod dumnezeiesc integrate, ce este urmată de trezirea armonioasă, gradată atât a feluritelor puteri supranaturale (SIDDHIS), cât și a anumitor puteri paranormale secundare (RIDDHIS), ce le asigură aspiranților o sănătate înfloritoare, echilibru lăuntric, precum și o deplină bunăstare trupească, vitală, psihică și mentală (IV)
- 46 Unele taine ale privirii și ale ochilor (IV)
- 88 Chiar și cel imens are întotdeauna nevoie de cel mic, infim, care pare a fi insignifiant

AUTOCUNOAȘTERE

- 37 Două întrebări esențiale referitoare la starea de iluminare
- 41 Natura oferă în permanență din plin, omul înțelept se bucură mereu pe deplin
- 50 Inteligența spirituală
- 64 Yoga în doi întetește focul euforic al iubirii

ULTIMA FRONTIERĂ

- 08 Neurobiologia luminii interioare
- 21 Stereograma – Exersează într-un mod constructiv defocalizarea transformatoare a privirii
- 24 Vigilența activă ține mereu stresul sub control
- 30 Efectul telomer
- 53 Aproape totul despre ARGINTUL COLOIDAL IONIC

YOGASFERA

- 04 Yoga pe înțelesul tuturor, yoga mai pe românește
- 27 Actualitate yoga
- 40 Motor, acțiune!
- 90 Raftul plin cu înțelepciune

TRĂIEȘTE ÎNTOTDEAUNA CÂT MAI SĂNĂTOS

- 12 Nouă motive pentru a practica zilnic arta ocultă a îmbrățișărilor spontane, pline de iubire, ce sunt totodată lăuntric mângâietoare
- 14 UPAVISHTA PRAPADASANA – Postura stând pe șezut, cu picioarele pe vârfuri
- 22 PADA GARUDASANA SALAMBA SARVANGASANA – Postura lumânării cu picioarele încrucișate
- 31 Combate eficient boala nebănuită a statului pe scaun
- 36 Vorbe de duh și 3,14% umor
- 59 POSTUL TOTAL în laboratoarele științei (II)
- 72 Zbor integrator în nemărginire
- 73 Cine sunt în realitate vestitorii primăverii? Vedetele detoxifierii
- 79 Afecțiunile dentare în viziunea medicinei holistice și a astrologiei
- 84 Puterea cea magică a plantelor de leac – GHIMBIRUL

Yoga pe înțelesul tuturor, yoga mai pe românește

interviu realizat de Clionela Godeanu

4

© Robert Leontescu

Cum este abordată știința yoga în străinătate?

Depinde la care „străinătate” ne referim, pentru că și în ceea ce privește spiritualitatea, România este poziționată la intersecția imperiilor. E un aspect care se simte. Doar că în acest caz, „imperiiile” care interferează în spațiul nostru sunt cele două viziuni parțiale și fundamental opuse despre spiritualitate (în general) și yoga (în particular): pragmatismul Occidentului și misticismul Orientului. Iar noi avem, aici, Slavă Domnului, din plin din amândouă!

În Occident, superficialitatea consumerismului tinde să separe yoga de dimensiunea ei spirituală și să o reducă la exerciții acrobatice care „vând” ideea de bunăstare, armonie trupească și, desigur, aproape obsesiv, mult promisa temă a „păcii mentale”. Și... cam atât!

Îți poți imagina că cineva ar bate cuie în pereți folosind un Rolex sau ultimul model de iPhone? Cam ce ai crede despre el? Desigur, ar putea chiar s-o facă cu oarecare succes. Dar este departe de scopul pentru care aceste dispozitive au fost create!

Din păcate, cam așa e situația cu „yoga” în Occident: a devenit un excelent complex de exerciții de slăbit, un instrument de tonifiere musculară, chiar o terapie pentru

eliminarea cearcănelor ori a ridurilor faciale. Cât de ridicolă este această „ofertă” în comparație cu a atinge o stare de fericire durabilă, a-ți trezi sufletul, a-ți descoperi adevăratul sens al existenței (menirea spirituală), a-ți revela esența ultimă a ființei?

Mai mult chiar, „yoga occidentală” tinde să devină un mijloc pentru procurarea confortului psihic al occidentalului frământat de vinovății și culpabilizări excesive, care simte nevoia să compenseze astfel eventualele excese, viața haotică, abuzurile alimentare, emoționale sau financiare etc.

Foarte interesant, în Londra, la cursurile noastre de yoga, se bucurau de o mare popularitate grupele care se deschideau în luna ianuarie, adică imediat după perioada de excese masive generate de sărbătorile de iarnă. Și tot acestea erau, în același timp, și grupele care-și puteau pierde cu ușurință interesul după ce sentimentul de vinovăție era „compensat”.

Dat fiind acest profil al „consumatorului” din Occident, yoga autentică este nevoită să facă un slalom strategic uriaș printre stereotipii, înțelegeri superficiale, așteptări nerealiste, clișee sau metafizici speculative. Oferta de „servicii concurente” și inventivitatea sunt impresionante: de la yoga în aburi, la Karaoke Yoga sau Yoga Beat (yoga pe muzică puternică!). Fiecare „furnizor” se luptă pentru originalitate, vizibilitate și imagine, adică pentru ceva

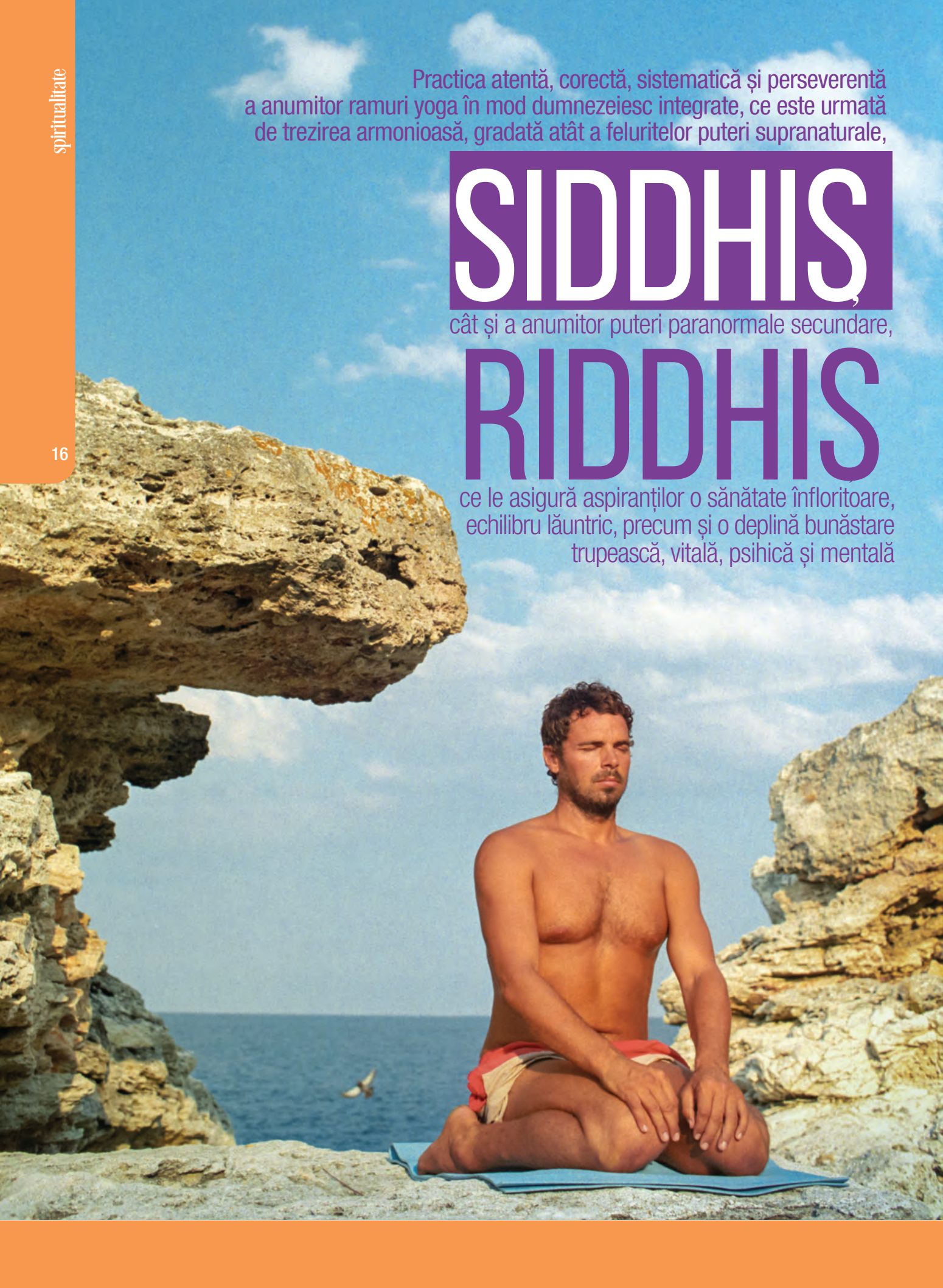
Practica atentă, corectă, sistematică și perseverentă a anumitor ramuri yoga în mod dumnezeiesc integrate, ce este urmată de trezirea armonioasă, gradată atât a feluritelor puteri supranaturale,

SIDDHIS

cât și a anumitor puteri paranormale secundare,

RIDDHIS

ce le asigură aspiranților o sănătate înfloritoare, echilibru lăuntric, precum și o deplină bunăstare trupească, vitală, psihică și mentală

de profesor yoga Gregorian Bivolaru
foto Robert Leontescu

(IV)

Continuăm prezentarea principalelor obstacole sau defecte care, atunci când există, persistă și se accentuează în universul ființelor umane, le împiedică să-și trezească în mod gradat fie anumite puteri supranaturale dumnezeiești (*siddhis*), fie anumite puteri paranormale secundare (*riddhis*).

Am considerat necesar să trecem în revistă toate aceste hibe. În măsura în care suntem capabili să recunoaștem în mod sincer și cu luciditate existența și persistența unor astfel de defecte, de cusururi, de slăbiciuni cu care ne confruntăm sau pe care le tolerăm datorită stării de larvaritate, de inerție, de *tamas* în care ne aflăm, este urgent necesar să acționăm, să facem eforturi adecvate spre a le face să fie rând pe rând anihilate, pentru ca apoi în universul nostru lăuntric să devină cu puțință trezirea armonioasă, gradată a feluritelor puteri supranaturale dumnezeiești (*siddhis*) și a anumitor puteri paranormale secundare (*riddhis*).

■ **Ființele umane încăpățănate.** La modul general, încăpățănarea este o voință rea. Ființele umane încăpățănate stăruie, persistă într-o atitudine care, în viziunea celor inteligenți și plini de bun simț, este în mod evident nefastă, defavorabilă.

Ele au idei sau convingeri eronate, greșite, la care nu vor să renunțe nici în ruptul capului. Sunt îndărătnice. Sunt capabile să apere cu vehemență o părere aberantă, cu toate că este evident că ceea ce susțin e o prostie sau chiar o tâmpenie.

În multe cazuri, încăpățănarea ia forma unei înverșunări, a unei îndârjiri iraționale în care acele persoane se închid orbește. O astfel de atitudine facilitează enorm influențarea și chiar posedarea lor parțială fie de demoni, fie de spirite satanice.

Cei inteligenți, intuitivi și plini de bun simț își dau seama că o astfel de atitudine nefastă se întoarce împotriva celor ce o manifestă. Ființele umane încăpățănate se înverșunează într-un mod nebunesc, aberant, într-o asemenea condiție malefică ce le conduce la autosabotare, la suferință, la autodistrugere, chiar la moarte.

Când privim cu atenție și luciditate în jurul nostru, descoperim că din nefericire există oameni extrem de încăpățânați care se comportă fără încetare în felul acesta. Ei resping cu îndârjire, cu furie tot ceea ce le-ar putea fi benefic, tot ceea ce i-ar putea ajuta să se transforme, să se vindece, să se echilibreze și să iasă din acea sui-generis temniță în care se complac.

În cele mai multe cazuri, ființele umane încăpățănate au lunecat deja fără să-și dea seama sub influența anumitor demoni care le chinuie, le fac să se distrugă și, în cele din urmă, le duc la pierzanie.

Ființele umane încăpățănate sunt adeseori în mod aberant pretențioase. Ele estimează că părerile lor sunt singurele valabile, chiar dacă realitatea le dovedește

contrariul. Această stare apare fie datorită unui sentiment de inferioritate, fie datorită unei lipse a spiritului analitic și, în unele cazuri, evidențiază o imensă prostie, o evidentă lipsă a culturii. Datorită acestei trăiri inferioare, distructive în care se complac, cei încăpățânați nu sunt capabili nici măcar să-și dea seama că sunt ridicoli.

Încăpățănarea este o voință rea fie autodestructivă, fie destructivă. Nu este cazul ca ea să fie confundată cu voința binefăcătoare, creatoare, constructivă.

În cazul oamenilor încăpățânați, ego-ul (*ahamkara*) este puternic și acaparator. În timp, starea exacerbată de încăpățănare oferă, ca să zicem așa, pe tavă demonilor ființele umane respective. Asemenea oameni evită cu îndârjire binele și aleg mai mereu ceea ce le este nefast, malefic, distrugător.

■ **Ființele umane ce au obiceiul nefast de a amâna la nesfârșit mai ales ceea ce este important, benefic și necesar pentru ele și pentru evoluția lor spirituală.** A amâna înseamnă să lași pentru altă dată ceea ce este benefic și necesar să realizezi neîntârziat. Amânarea reprezintă acțiunea de a amâna și rezultatul ei. Tot ceea ce am decis cândva să realizăm pentru transformarea noastră, tot ceea ce este important și benefic care este amânat din nou și din nou, care este lăsat mereu și mereu pe mai târziu, nu se mai face după aceea niciodată.

Amânarea a ceea ce este benefic și necesar să fie realizat neîntârziat este unul dintre trucerile predilecte ale demonilor sau ale spiritelor satanice.

Amânarea a ceea ce este benefic și necesar să fie realizat neîntârziat este unul dintre trucerile predilecte ale demonilor sau ale spiritelor satanice.

Ființa umană ce și-a propus cândva să realizeze o necesară, importantă și benefică faptă sau acțiune fie pentru îmbunătățirea sănătății ei, fie pentru transformarea ei spirituală, fie pentru explorarea potențialităților binefăcătoare care există în universul ei lăuntric, conștientizează, dacă este suficient de lucidă și inteligentă, că, prin intermediul unor astfel de amânări succesive, nu a mai ajuns apoi să o facă deloc.

Referitor la acest obicei nefast există următoarea butadă: „Nu lăsa pe mâine ceea ce îți este benefic și ar fi necesar să îndeplinești chiar azi, lasă pe răspoimăine și apoi amână din nou și din nou la nesfârșit. Procedând astfel, o să-ți rămână mult timp liber.“

■ **Ființele umane ce exagerează cam în tot și în toate.** Exagerarea evidențiază acțiunea de a exagera și rezultatul ei. Este o sui-generis deformare printr-o amplificare dincolo de justa măsură. Exagerarea atestă o manifestare lipsită de măsură, altfel spus neadaptată realității.

Atunci când o ființă umană exagerează, are tendința să prezinte ceva anume mărindu-i dincolo de orice măsură proporțiile sau importanța. Procedând în felul acesta, ea deformează realitatea.

Ființa umană ce exagerează întrece justa măsură, întrece limitele ce sunt pline de înțelepciune și bun simț. Tocmai de aceea, marii înțelepți au spus: „Aproape în tot și în toate cele există anumite limite pe care nu este bine, nu este înțelept să le depășim“.

Spre exemplu, atunci când o ființă umană bea alcool sau chiar bitter din plante tămăduitoare fără nicio măsură și, în loc să ingurgiteze 10 grame, bea zilnic o sticlă cu bitter de